

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/27/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319011273
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2319011273.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Pavla Macháča a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Rudolfa Botta, v trestnej veci obžalovaných A. B. a C. D., pre zločin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 221 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona a iné, o odvolaniach obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo 7. októbra 2024, sp. zn. 2T/59/2019, na verejnom zasadnutí konanom 21. októbra 2025 v Trnave, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu u oboch obžalovaných.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaní

A. B., E. B., nar. XX. XXXX XXXX v F., trvalé bydlisko G., t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Nitra - Chrenová,

a

C. D., nar. XX. XXXXXXXX XXXX, trvalé bydlisko C. H. I. XXXX/XX, A.,

o d s u d z u j ú :

obžalovaná A. B.

podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024 (ďalej len Tr. zák.), s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 36 písm. p), § 37 písm. m), § 41 ods. 1, ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 5 Trestného zákona sa obžalovaná na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušuje sa výrok o treste uložený obžalovanej za skutky 2/ a 3/ výroku o vine rozsudkom Okresného súdu Galanta z 3. februára 2021, sp. zn. 2T/90/2020, právoplatný 6. apríla 2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 6. apríla 2021, sp. zn. 3To/26/2021, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Galanta z 5. septembra 2024, sp. zn. 2T/90/2020, právoplatný 9. septembra 2024, ako aj výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Galanta z 22. apríla 2020, sp. zn. 0T/89/2020, právoplatný 22. apríla 2020, aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovaný C. D.

podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024 (ďalej len Tr. zák.), s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 36 písm. p), § 37 písm. m), § 41 ods. 1, ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušuje sa výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Galanta zo 17. marca 2021, sp. zn. 9T/6/2021, právoplatný 18. mája 2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/36/2021 zo 18. mája 2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 3 (tri) roky.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Galanta (ďalej len okresný súd) rozsudkom zo 7. októbra 2024, sp. zn. 2T/59/2019, uznal A. B. (ďalej len obž. B.) a C. D. (ďalej len obž. D.) za vinných v bode 1/ zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona účinného od 6. augusta 2024 (ďalej už len Tr. zák.) s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a obž. D. samostatne za vinného v bode 2/ zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. f) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák., v bode 3/ zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. f) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. a v bodoch 4/ a 5/ z pokračovacieho prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v bode 1/
v presne nezistenom čase s už právoplatne odsúdeným B. E. dňa 03.06.2019 v byte v A. J. K. C. H. I. XXXX/XX sa dohodli, že vylákajú peniaze od B. L. M., o ktorej vedeli, že je staršia a má 67 rokov, pretože obžalovaný C. D. ju pozná dlhodobo ako svoju susedu, pod legendou kontroly zo sociálnej poisťovne v súvislosti so starostlivosťou o jej postihnutého syna N. M., nar. XX.XX.XXXX tým, že jej sľúbila pomoc, aby jej syna neodobrali, nakoľko mali vedomosť, že B. L. M. má zostatok na jej účte č. A. vo výške cca 12.000,- eur, následne obžalovaná A. B., ktorá sa vydávala za zamestnankyňu sociálnej poisťovne, dňa 03.06.2019 v čase o 11:00 hod. navštívila na adrese trvalého pobytu B. L. M., ktorej sľúbila pomoc podľa predchádzajúcej dohody s obžalovaným C. D. a B. E., preto s ňou B. L. M. išla do pobočky A. A. O. v A., kde zo svojho účtu č. A. vybrala hotovosť vo výške 5.000,- eur, peniaze následne odovzdala obžalovanej A. B., ktorá jej sľúbila, že jej peniaze vráti po vykonaní kontroly, čo sa nestalo a následne si obžalovaná A. B., obžalovaný C. D. s B. E. peniaze rozdelili, čím B. L. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. H. I. XXXX/XX, A., spôsobili škodu vo výške 5.000,- eur,

v bode 2/
obžalovaný C. D. dňa 10.05.2019 v poobedňajších hodinách z obývacej izby bytu B. L. M., ktorú pozná dlhodobo ako svoju susedu a vie, že má 67 rokov, na adrese A., C. H. I. XXXX/XX, kam ho dobrovoľne vpustila poškodená, odcudzil zo sedačky spod vankúša dámsku peňaženku červenej farby s finančnou hotovosťou vo výške 1.400,- eur, čím B. L. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., C. H. XXXX/XX spôsobil škodu vo výške 1.400,- eur,

v bode 3/
obžalovaný C. D. v presne nezistený deň v období mesiaca máj až začiatkom júna roku 2019, pri tom, ako bol na návšteve v byte u svojej susedy B. L. M. na adrese A., C. H. I. XXXX/XX a ktorú pozná dlhodobo a vie, že má 67 rokov, sa bez povolenia oprávnenej osoby zmocnil kľúča od motorového vozidla značky Fiat Panda, EČ: G. a kľúče od garáže so súpisným číslom XXXX nachádzajúcej sa v meste A. J. K. C. H., ktoré kľúče sa nachádzali v dámskej kabelke zavesenej na vešiaku chodby bytu, a to v úmysle odcudziti motorové vozidlo Fiat Panda, po čom v nezistený deň asi v polovici mesiaca jún 2019 v čase medzi 08:00 hod. až 09:00 hod. pomocou týchto odcudzených pravých kľúčov odomkol predmetnú garáž a z jej priestorov odcudzil osobné motorové vozidlo Fiat Panda, čím podľa vyjadrenia poškodenej B. L. M., narodennej XX.XX.XXXX, trvale bytom A., C. H. XXXX/XX jej spôsobil škodu odcudzením vo výške 1.000,- eur,

v bode 4/
obžalovaný C. D. dňa 30.05.2019 v presne nezistenom čase na území mesta Sládkovičovo, viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn. Fiat Panda, EČ: G., pričom rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu Galanta sp. zn. ORPZ-GA-ODI2-424, 508/2018-P zo dňa 22.11.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 12.12.2018 mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 24 mesiacov a tiež rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu Galanta sp. zn. ORPZ-GA-ODI2-573/2018-P zo dňa 09.01.2019, právoplatným dňa 29.01.2019 mu bol okrem iného uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov,

v bode 5/

obžalovaný C. D. dňa 04.07.2019 v čase o 16:00 hod. v Sládkovičove na Fučíkovej ulici viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn. Fiat Panda, EČ: G., pričom bol zastavený a kontrolovaný hliadkou polície, ktorá pri následnej kontrole zistila, že vozidlo viedol napriek tomu, že rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu Galanta sp. ORPZ-GA-ODI2-424,508/2018-P zo dňa 22.11.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 12.12.2018 mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 24 mesiacov a tiež rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu Galanta sp. zn. ORPZ-GA-ODI2-573/2018-P zo dňa 09.01.2019, právoplatným dňa 29.01.2019 mu bol okrem iného uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov.

2. Okresný súd za to obž. B. uložil podľa § 221 ods. 3 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 41 ods. 1, ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere tri roky, na výkon ktorého ju podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň postupom podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. okresný súd zrušil výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta z 5. septembra 2024, sp. zn. 2T/90/2020, právoplatný 9. septembra 2024, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Ďalej jej okresný súd uložil podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zák. ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou a podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 78 ods. 1 Tr. zák. aj ochranný dohľad na 2 (dva) roky, v rámci ktorého jej vymedzil postupom podľa § 77 ods. 1 Tr. zák. tam uvedené povinnosti.

3. Obž. D. okresný súd uložil podľa § 221 ods. 3 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 41 ods. 1, ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere štyri roky, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň postupom podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta zo 17. marca 2021, sp. zn. 9T/6/2021, právoplatný 18. mája 2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/36/2021 z 18. mája 2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Tiež mu uložil podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere tri roky. A rovnako mu uložil aj ochranný dohľad podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 78 ods. 1 Tr. zák. na tri roky, v rámci ktorého mu vymedzil postupom podľa § 77 ods. 1 Tr. zák. tam uvedené povinnosti.

4. Okresný súd takisto oboch obžalovaných zaviazal postupom podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.) spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenej B. L. M. škodu vo výške 4.369,02 eur a obž. D. samostatne ďalšiu škodu vo výške 1.400 eur.

5. Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní si prokurátorka ponechala lehotu na podanie odvolania, ktorá jej márne uplynula. Obž. B. si ponechala lehotu na podanie odvolania a obž. D., ktorý pri vyhlásení rozsudku nebol prítomný, si písomné vyhotovenie rozsudku prevzal 14. januára 2025.

6. Obž. B. podala voči cit. rozsudku okresného súdu odvolanie prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. Martiny Košútovej písomným podaním doručeným okresnému súdu 21. októbra 2024. V odôvodnení obžalovaná uviedla, že jej odvolanie smeruje proti výroku o treste, výroku o ochrannom opatrení a proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Podľa nej sa okresný súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a uložený trest považuje za neprimerane prísny.

6.1. Ako prvé namietala nesprávne ustálený pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Poukázala na to, že okresný súd na hlavnom pojednávaní konanom 12. februára 2020 prijal v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. jej vyhlásenie, že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Citujúc ust. § 38 ods. 2 Tr. zák. namietala, že výška trestu uloženého jej napadnutým rozsudkom nie je v súlade s ust. § 38 ods. 1 a 2 Tr. zák., v súlade so základnými zásadami trestného konaní a nezodpovedá zásadám ukladania trestov v zmysle § 34 Tr. zák. Trest je neprimerane prísny, nakoľko jej neboli priznané poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. n) a písm. p) Tr. zák. Priznanie sa páchatel'a a jeho spolupráca s orgánmi činnými v trestnom konaní, či poskytnutie súčinnosti páchatel'a od prvopočiatku začatia trestného stíhania, možno započítať ako dve poľahčujúce okolnosti. Tým, že sa k spáchaniu skutku priznala, podstatne uľahčila súdu dokazovanie svojej trestnej činnosti, preto je takýto postoj nevyhnutný pri ukladaní trestu tiež zohľadniť. Prvostupňový súd jej preto mal priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. a zároveň aj podľa § 36 písm. n) Tr. zák. Poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. spočíva v priznaní sa páchatel'a k trestnej činnosti a zároveň jej úprimnom oľutovaní. Poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. sa stáva v určitom zmysle kvalifikovanou okolnosťou majúcou za následok možnosť nevykonania dokazovania. Umožnenie takéhoto zjednodušeného postupu v konaní súdu je potom nepochybne treba považovať za napomáhanie súdu pri objasňovaní trestnej činnosti. Úplné a správne zistenie a ustálenie všetkých poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, určenie ich

pomeru a závažnosti je nevyhnutnou podmienkou na určenie konkrétneho druhu trestu a jeho výmery. V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu SR z 25. októbra 2016, sp. zn. 4Tdo 63/2016, poľahčujúca okolnosť v podobe napomáhania pri objasňovaní trestnej činnosti síce vyžaduje, aby páchatel pomáhal tým orgánom, ktoré sú na to určené, teda orgánom činným v trestnom konaní (v rámci prípravného konania) a súdu, to však neznamená, že páchatel takto musí bezpodmienečne napomáhať všetkým týmto orgánom, ktoré sú príslušné na vykonávanie jednotlivých štádií trestného stíhania. Okresný súd jej však napriek priznaniu nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., pričom týmto postupom došlo k nesprávnemu ustáleniu pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, teda možno konštatovať porušenie § 38 ods. 2 Tr. zák. v jej neprospech. V nadväznosti na uvedené zastáva názor, že uložený trest je nezákonný a taktiež neprimerane prísny.

6.2. Obžalovaná ďalej namietala, že súd v jej prípade neupustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák. Ona tento postup považuje za primeraný a zákonný, nakoľko trest odňatia slobody vo výmere osemnásť mesiacov, ktorý jej bol uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/90/2020 z 5. septembra 2024, právoplatný 9. septembra 2024, možno podľa jej názoru pokladať na ochranu spoločnosti a jej nápravu za dostatočný. Aj z tohto dôvodu je presvedčená, že v danom prípade sú splnené podmienky pre aplikáciu § 44 Tr. zák. Zároveň je toho názoru, že v danom prípade, vzhľadom na jej priznanie sa k spáchaniu skutku, úprimne oľutovanie, vyhlásenie o vine a napomáhanie OČTK a súdu, boli splnené podmienky aj pre aplikáciu ustanovení o mimoriadnom znížení podľa § 39 ods. 1 a nasl. Tr. zák. Pri upustení od uloženia súhrnného trestu je potrebné zhodnotiť najmä stupeň spoločenskej nebezpečnosti prejednávanej aj predchádzajúcej trestnej činnosti, pomery páchatela a možnosti jeho nápravy (R 39/1971). Možnosť nápravy páchatela konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatela na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatela má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Obžalovaná je toho názoru, že okresný súd neskúmal dostatočne, či skôr uložený trest spĺňa svoj účel a či predstavuje dostatočný trest, ktorý odôvodňuje postup podľa § 44 Tr. zák., nevzal do úvahy, že pri ukladaní trestov treba vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov, a to z princípu zákonnosti trestu a z princípu individualizácie trestu. Podľa Rozsudku Krajského súdu v Prešove z 9. novembra 2022 pod sp. zn. 6To/2l/2022 platí, že pri rozhodovaní o treste nemožno posudzovať jednotlivé ustanovenia týkajúce sa ukladania trestu izolovane bez ohľadu na ich vzájomnú prepojenosť a súvzťažnosť, t. j. bez zhodnotenia toho, či ukladaný trest je v súlade so všetkými základnými zásadami, ktoré je konajúci súd pri ukladaní každého trestu povinný zohľadniť. Tieto základné zásady ukladania trestov ustanovené v § 34 Tr. zák. sú ďalej spresnené a doplnené i fakultatívnymi ustanoveniami napr. o upustení od súhrnného trestu (§ 44 Tr. zák.). Uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, ktorým súd pristúpil k navýšeniu pôvodného trestu za súbeh trestných činov v určenom období, nepovažuje za primeraný, spravodlivý a v konečnom dôsledku aj žiaduci. Vo výkone trestu odňatia slobody sa už dostatočne napravila, z ktorého dôvodu už viac nie je potrebné na ňu pôsobiť ešte prísnejším trestom. Je toho názoru, že uložený súhrnný trest odňatia slobody neaplikuje dostatočne všeobecné zásady platné pre ukladanie trestov, ktoré ovplyvňujú požiadavku ochrany spoločnosti a občanov pred páchaním trestnej činnosti, ako z pohľadu individuálnej, tak aj z pohľadu generálnej prevencie. Za rozhodné fundamentálne faktory z hľadiska správnej aplikácie ustanovenia § 44 Tr. zák. mal súd považovať aj skutočnosť, ktorou je najmä dlhý (niekoľkoročný) časový odstup od spáchania skutku (3. júna 2019) k vydaniu rozhodnutia o vine a uložení trestu. Ako už uvádzala vyššie, vyhlásenie o vine učinila pred súdom ešte v roku 2020, teda takmer 4 roky súd rozhodoval už iba o uložení trestu, bez realizácie dokazovania vo veci samej. V tomto kontexte preto odkazuje i na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. p) Tr. zák., lebo v danom prípade súd opakovane odročoval hlavné pojednávania výlučne iba z dôvodu nepripojenia trestného spisu týkajúceho sa druhého spoluobžalovaného, pričom ju súd mohol vylúčiť na samostatné konanie a vo veci právoplatne rozhodnúť už skôr. K priesťahom v konaní tak prišlo bez jej pričinenia, ako i bez pričinenia jej obhajkyne. Pri zohľadnení stupňa spoločenskej nebezpečnosti jej trestnej činnosti, jej pomerov a možností nápravy a vzhľadom na skutočnosť, že preukázala snahu o nápravu a vôľu na zbavenie sa svojich negatívnych vlastností, je podľa nej odôvodnený záver k možnosti upustenia od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák. Podľa obžalovanej mal súd zohľadniť jej sebakritický postoj, vyhlásenie o vine, jej rodinné problémy, že má smrteľne chorú mamu, o ktorú sa takto nevie postarať a najmä skutočnosť, že svoje konanie oľutovala. Z vyššie uvedeného dôvodu mal preto konajúci súd po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu a s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, dospieť k záveru, že trest odňatia slobody v trvaní osemnásť

mesiacov uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/90/2020, zo dňa 05.09.2024, v dostatočnej miere obsahuje prvky represie, ako aj prvky generálnej a individuálnej prevencie, a tak pre celkové dosiahnutie účelu trestu je dostatočným trestom na ochranu spoločnosti a moju nápravu. Podľa mienky obžalovanej mal súd dospieť k záveru, že nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní osemnásť mesiacov bude mať na ňu dostatočný prevýchovný účinok, že v budúcnosti sa bude snažiť vyvarovať akejkolvek ďalšej trestnej činnosti a žiť riadnym životom, a tak upustiť od uloženia súhrnného trestu.

6.3. Obžalovaná v odvolaní ďalej namietala, že neboli splnené podmienky na uloženie ochranného protitoxikomanického liečenia, ktoré jej okresný súd uložil. Argumentovala tým, že sa už dlhšiu dobu nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, ktoré prostredie jej bráni v prístupe ku drogám a naďalej sa bude nachádzať v tomto prostredí. Preto podľa nej nie je účelné uložiť jej ochranné protitoxikomanické liečenie akoukoľvek formou. Aj doterajší výkon trestu odňatia slobody mal prihliadajúc na jej závislosť pozitívny vplyv a v súčasnosti nepretrvávajúca potreba jej liečenia. Ako konštatoval aj znalec v Doplnku č. 1 ku znaleckému posudku č. 35/2019, v súčasnosti ako ani po výkone trestu nemá zmysel ukladať ochranné liečenie ústavnou formou, nakoľko sa už dlhšiu dobu nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, teda v prostredí, ktoré jej bráni v prístupe ku drogám a bude sa v ňom vysoko pravdepodobne nachádzať aj nasledujúce obdobie, trvanie na ochrannom ústavnom liečení by v takomto prípade strácalo zmysel, pre ktorý bolo ochranné ústavné liečenie znalcom v roku 2019 navrhované. Obžalovaná je toho názoru, že tieto závery je možné aplikovať aj vo vzťahu k ochrannému protitoxikomanickému liečeniu ambulantnou formou. Ochranné liečenie je jedným z druhov ochranných opatrení, ktoré patria medzi prostriedky slúžiace na dosiahnutie účelu Tr. zák. Pri ukladaní ochranného opatrenia má súd prihliadať na potrebu liečenia, výchovy a dovŕšenia nápravy páchatel'a. Ako už uvádzala vyššie, vzhľadom na dĺžku obdobia v ÚVTOS je toho názoru, že ďalšia náprava vo forme uloženia ochranného liečenia viac u nej nie je žiadúca.

6.4. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti obžalovaná navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku o uložení súhrnného trestu a vo výroku o uložení ochranného protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. d/ a e/ Tr. por. a postupom podľa § 322 ods. 1 Tr. por. mu vrátil vec na nové konanie a rozhodnutie, prípadne aby sám odvolací súd rozhodol tak, že upusti od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák.

7. Obž. D. podal voči cit. rozsudku okresného súdu odvolanie sám písomným podaním doručeným okresnému súdu 27. januára 2025. V ňom uviedol, že sa odvoláva preto, lebo mu neboli zarátané všetky tresty uložené mu od roku 2018 ako žiadal. Chcel by uložil súhrnno-úhrnný trest, kde sa mu všetky tresty započítajú. Ďalej uviedol, že od ostatného prepustenia z výkonu trestu na slobodu sa zaradil do spoločnosti, nepácha žiadnu trestnú činnosť, pracuje, čomu sa veľmi teší a podotkol, že absolvuje substitučnú liečbu, čo súdu aj preukázal. Akonáhle by prestal, mohol by mať vážne zdravotné problémy, pričom na Slovensku taký substitučný program vôbec nepoznajú a nechce aby to zle dopadlo. Veľmi prosil súd, aby mu bolo vyhovené.

8. Prokurátor, ktorému boli zdôvodnené odvolania obžalovaných doručené, sa k nim v stanovenej lehote nevyjadril.

9. Spisový materiál bol krajskému súdu riadne predložený na rozhodnutie o odvolaniach obžalovaných 13. februára 2025.

10. Písomným podaním doručeným krajskému súdu 6. marca 2025 obž. B., prostredníctvom svojej obhajkyne, doplnila dôvody odvolania. Uviedla, že nesúhlasí s výrokom napadnutého rozsudku, ktorým ju okresný súd podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil pre výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Takéto zaradenie by neprispelo k jej priaznivejšej resocializácii a usporiadaniu jej morálnych hodnôt. Citujúc ust. § 48 ods. 4 Tr. zák. sa domnieva, že s ohľadom na jej osobu a závažnosť trestného činu bude lepšie zaistená jej náprava v ústave s miernejším režimom.

Z tohto dôvodu navrhuje aplikáciu ustanovenia podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. Je toho názoru, že trest má predovšetkým postihovať páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu. Sama trpí viacerými zdravotnými problémami, ktoré majú v dôsledku jej pobytu vo výkone trestu, absencie pravidelnej liečby a liekov zhoršujúci sa priebeh. Akýkoľvek ďalší úmysel zopakovať svoje skutky vylučuje i tá skutočnosť, že jej dcéra, rovnako ako aj jej matka, ochorela na závažné onkologické ochorenie. Táto je matkou maloletého dieťaťa (1,5 rok).

Z dôvodu jej nepriaznivého zdravotného stavu však hrozí, že o maloleté dieťa (vnúča obžalovanej) sa nebude mať kto postarať. Aj z týchto dôvodov je aktuálne jej jediným cieľom čím skôr sa dostať na slobodu a začať riadny život. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti obžalovaná zopakovala svoj predošlý konečný návrh s tou modifikáciou, aby v prípade ukladania trestu ju odvolací súd zaradil na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

11. Písomným podaním doručeným krajskému súdu 1. októbra 2025 obž. B. chcela súdu ozrejmiť jej doterajší výkon trestu odňatia slobody. Poukázala na to, že je vo výkone už šiesty rok bez nároku na podmienené prepustenie, preto žiada o zníženie trestu, prípadne dostatočný trest. Momentálne je vyradená z pracoviska Césam, kde bola zaradená vyše troch rokov a jej výkony boli vždy na požadovanej úrovni. Trpí 50% slepotou, preto jej neponúkli iné pracovisko. Po prečítaní jej hodnotenia súd uvidí, že v jej prípade nastala zmena, došlo k prevýchove a tento trest, ktorý jej končí 18. mája 2026 je pre ňu dostačujúci. Má dve maloleté deti, ktoré už tri roky nevidela. Jej dospelá dcéra je od decembra 2024 onkologický pacient a momentálne podstupuje chemoterapiu a čaká ju náročná operácia, tiež trpí autoimunitným ochorením a denne užíva lieky. Má malú dvojročnú dcérku, ktorá potrebuje mamu a preto obžalovaná žiada o upustenie od potrestania alebo miernejší trest, aby mohla pomáhať svojej chorej dcére. Toto všetko obžalovaná zobrala a primálo prehodnotiť hodnoty. Už nemá rodičov ani súrodencov, brat jej zomrel minulý rok. Všetko za dobu pobytu v ÚVTOS stratila, chce preto pomáhať dcére. Uvedomila si všetky svoje chyby, hanbí sa za ne, bola závislá od drog a vtedy neuvažovala triezvo. V máji 2026 ju očakáva rodina. Keďže nevie, koľko času by mala na verejnom zasadnutí, chcela sa vyjadriť týmto listom. Vzhľadom na uvedené žiadala o pochopenie.

12. Za účelom prejednávania oboch odvolaní nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 21. októbra 2025, na ktorý sa dostavila prokurátorka krajskej prokuratúry a za obhajkyňu JUDr. Martinu Košúťovú substitučne splnomocnená JUDr. Andrea Kuruczová. Účasť obž. B. bola zabezpečená z ÚVTOS Nitra – Chrenová prostredníctvom video-konferenčného zariadenia podľa § 61b Tr. por., voči čomu obhajoba neuplatnila žiadne výhrady. Obž. D. bol o termíne verejného zasadnutia len upovedomovaný, keďže jeho účasť na ňom nebola nutná. Upovedomenie mu bolo doručované na adresu, ktorú uviedol ako adresu na doručovanie písomností. Bolo zistené, že si obž. D. zásielku v odbernej lehote nevyzdvihol, preto súd postupom podľa § 66 ods. 4 Tr. por. považoval zásielku za doručenie fikciou doručenia a verejné zasadnutie vykonal v neprítomnosti tohto obžalovaného postupom podľa § 293 ods. 5 Tr. por. Dokazovanie krajský súd na verejnom zasadnutí nedopíňal, nakoľko žiadne dôkazné návrhy strany nemali. V rámci konečných návrhov prokurátorka žiadala obe odvolania obžalovaných ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietnuť. Obhajkyňa zopakovala nosné dôvody z písomne odôvodneného odvolania a pridržala sa konečného návrhu tam uvedeného. Obž. B. sa pridriavala svojho písomného vyjadrenia a poukázala na to, že aktuálne vykonáva trest v minimálnom stupni stráženia, kde je aj disciplinárne odmenená, čo vyplýva aj z vyžiadaného hodnotenia. Chce, aby krajský súd upustil od uloženia súhrnného trestu, nakoľko jej dcéra má vážne onkologické ochorenie, nevie, koľko spoločného času im ostáva, chcela by byť čím skôr doma.

13. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podali obžalovaní ako oprávnené osoby, proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohli a urobili tak v zákonom stanovenej lehote, preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť odvolaniami napadnutých výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolania obžalovaných sú dôvodné. Krajský súd na tomto mieste pripomína, že v odvolacom konaní sa na chyby odvolaním nevytýkané prihliada len vtedy, ak by zakladali niektorí z dôvodov dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Rovnako pripomína, že v konaní o odvolaní, ktoré je dvojinštančné, platí, že rozhodnutia súdov prvého a druhého stupňa tvoria vzájomnú jednotu, z ktorého dôvodu je okrem iného nadbytočné vecne správne argumenty súdu prvého stupňa uvedené v napadnutom rozhodnutí duplikovať aj v odvolacom rozhodnutí, postačí na ne len poukázať.

Ku konaniu, ktoré napadnutým výrokom o treste predchádzalo

14. Pokiaľ ide o správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo obom výrokom o treste, v tomto smere žiadne konkrétne námietky obžalovaní v odvolaniach nevzniesli a chyby konania odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., krajský súd vlastným prieskumom nezistil. Zo zápisnice z hlavného pojednávania vyplýva, že okresný súd dokazovanie ohľadom týchto výrokov vykonal zákonným spôsobom a v rozsahu dostatočnom na stavu veci a zákonu zodpovedajúce rozhodnutie.

K výrokom o treste všeobecne

15. Krajský súd považuje za potrebné na úvod pripomenúť niektoré teoretické východiská rozhodné pre ukladanie trestu.

15.1. Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 34 Tr. zák., podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Trest ako taký je právnym následkom

trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

15.2. Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Tr. zák., čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'ami.

15.3. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcía medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

15.4. Pri ukladaní trestu musí súd obligatórne prihliadnúť podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Zároveň pri určovaní druhu a výmery trestu musí súd v súlade s ust. § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadnúť najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel' trestného činu získal alebo sa snažil získať trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatel'a alebo to nebude na ujmu náhrady škody alebo odstránenia škodlivého následku trestného činu, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, a to buď ako samostatný trest alebo popri inom treste, pričom zväží najmä uloženie peňažného trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery za trestné činy podľa § 213, § 233, § 237, § 254, § 261, § 262, § 266, § 276 ods. 4, § 277 ods. 4, § 277a ods. 3, § 326, § 330 a 334, ktorých spáchaním dochádza k poškodzovaniu finančných záujmov Európskej únie súd prihliada aj na to, aby trest zabezpečil ochranu finančných záujmov Európskej únie. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne aj na práva a právom chránené záujmy osôb poškodených trestným činom, ako aj osôb, ktoré boli dotknuté škodlivým následkom trestného činu.

15.5. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a intenzita trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Neprimerane prísne (ale, samozrejme, i neprimerane mierne) tresty pôsobia škodlivo na páchatel'a i spoločnosť. U verejnosti môžu neprimerané tresty vyvolať súcit s páchatel'om či ohroziť jej dôveru v spravodlivé rozhodovanie súdu, či jej dôveru v súdnu moc ako celok. U páchatel'a neprimerane prísne tresty vedú k zatrpknutosti, pretože takéto tresty páchatel' oprávnené nemôže považovať za spravodlivé. Páchatel' je súdom odsudzovaný za nespravodlivosť (bezprávie), ktorú trestným činom spáchal, a preto má právo očakávať spravodlivosť zo strany súdu. Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutým predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu je tak možné považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného.

K výroku o treste u obž. D.

16. Obž. D. v odvolaní namietal zle uložený súhrnný trest a nepriamo aj jeho neprimeranú prísnosť.

17. Skôr ako krajský súd dá odpoveď na otázku prísnosti uloženého trestu, musel preskúmať, či mu bol trest uložený v súlade so zákonom. Keďže medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku došlo k zmene Tr. zák., bolo nevyhnutné v zmysle ust. § 2 ods. 1 Tr. zák. ustáliť, ktorý zákon je pre obžalovaného najpriaznivejší. Okresný súd správne ukladal trest podľa Tr. zák. účinného od 6. augusta 2024, keďže tento zákon, ktorý významne znížil trestné sadzby za majetkovú trestnú činnosť, je pre obžalovaného jednoznačne priaznivejší.

18. Pokiaľ ide o pomer a mieru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, okresný súd u neho správne skonštatoval jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., že sa priznal k spáchaniu všetkých zbíhajúcich sa trestných činov a úprimne ich oľutoval. Rovnako správne u neho skonštatoval jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., že už bol v minulosti odsúdený za trestný čin. Správne neaplikoval ust. § 37 písm. h) Tr. zák., keďže obžalovaného odsudzoval za viac trestných činov spáchaných vo viacčinnom súbehu s použitím tzv. asperačnej zásady podľa ust. § 41 ods. 2 Tr. zák.

19. Rovnako správne okresný súd ustálil, že obžalovanému je potrebné ukladať trest ako súhrnný podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., keďže súdené trestné činy spáchal skôr, ako bol rozsudkom Okresného súdu Galanta zo 17. marca 2021, sp. zn. 9T/6/2021, právoplatným 18. mája 2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/36/2021 zo 18. mája 2021, odsúdený za inú trestnú činnosť.

20. Pokiaľ sa obžalovaný domáhal uloženia súhrnného trestu aj vo vzťahu k jeho iným predchádzajúcim odsúdeniam, na taký postup neboli splnené zákonné podmienky. V ostatných prípadoch ide totiž o recidívu, kde je ukladanie súhrnného trestu vylúčené.

Súhrnný trest sa ukladá vtedy, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Súd teda páchatel'a odsudzuje a ukladá mu súhrnný trest za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, pričom prejednávany trestný čin musí byť vo viacčinnom súbehu so skorším trestným činom, za ktorý už bol odsúdený. Trestný rozkaz má taktiež povahu odsudzujúceho rozsudku. Účinky spojené s vyhlásením rozsudku nastávajú doručením trestného rozkazu obvinenému. Ak Trestný zákon stanovuje v ustanovení § 42 ods. 1 povinnosť spravovať sa pri ukladaní súhrnného trestu zásadami platnými pre ukladanie úhrnného trestu, jeho účelom je snaha zabezpečiť, aby bol páchatel' potrestaný rovnakým spôsobom, ako keby sa o všetkých jeho trestných činoch rozhodovalo v jedinom spoločnom konaní. Súhrnný trest teda nastupuje namiesto úhrnného trestu, ktorý by bol inak páchatel'ovi uložený, ak by sa o všetkých zbíhajúcich trestných činoch rozhodovalo v spoločnom konaní. Súhrnný trest je pre páchatel'a priaznivejší ako trest samostatný, pretože je v ňom zohľadnená skutočnosť, že páchatel' sa dopustil ďalšieho trestného činu, pričom nebol varovaný odsudzujúcim rozsudkom týkajúcim sa skoršieho trestného činu. Možno teda zosumarizovať, že súhrnný trest sa uloží iba v prípade viacčinného (reálneho) súbehu trestných činov, a to len vtedy, ak bol páchatel' za časť zbíhajúcej sa trestnej činnosti už odsúdený za predpokladu, že na takéto odsúdenie je možné prihliadnuť.

Ukladanie súhrnného trestu má teda presne zákonom stanovené pravidlá a neriadi sa predstavami obž. D., ktorý zjavne nerozlišuje medzi súbehom trestných činov a recidívou, teda opakovaným páchaním trestnej činnosti po predchádzajúcom právoplatnom odsúdení. Záver okresného súdu, že aktuálne súdené trestné činy sa časovo zbíhajú len s trestnou činnosťou, za ktorú bol odsúdený vo veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 9T/6/2021, a teda že súhrnný trest bolo treba ukladať len vo vzťahu k tomuto odsúdeniu, zodpovedá stavu veci a zákonu. V tomto smere preto odvolanie obžalovaného dôvodné nebolo.

21. Správne okresný súd ďalej ustálil, že zo všetkých aktuálne zbíhajúcich sa trestných činov je najprísnejšie trestný zločin podvodu podľa § 221 ods. 3 Tr. zák., za ktorý Tr. zák. v osobitnej časti ustanovuje trestnú sadzbu trestu odňatia slobody od dvoch do ôsmich rokov, pričom správne hornú hranicu za použitia tzv. asperačnej zásady modifikoval zvýšením o jednu tretinu na desať rokov a osem mesiacov.

22. Pokiaľ ide o druh trestu, správne okresný súd ukladal nepodmienečný trest odňatia slobody, keďže ukladany súhrnný trest nesmel byť miernejší ako skôr uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere jedného roka uložený obž. D. vo veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 9T/6/2021. Okresným súdom vymeraný štvorročný nepodmienečný trest bol vymeraný v rámci modifikovanej trestnej sadzby, teda ide o trest zákonný. Avšak z hľadiska jeho prísnosti dospel krajský súd k záveru, že uložený trest nedostatočne zohľadňuje dĺžku konania v tejto trestnej veci. Je potrebné konštatovať, že táto trestná vec nebola skutkovo a ani právne zložitá, zvlášť ak obž. D. na hlavnom pojednávaní konanom 12.

februára 2020 vyhlásil vinu, ktoré vyhlásenie okresný súd prijal. Napriek tomu súdne konanie trvalo ku dňu konania verejného zasadnutia odvolacieho súdu viac ako šesť rokov bez toho, aby na tom mal obž. D. či jeho obhajkyňa akýkoľvek významný podiel viny. Túto okolnosť bolo potrebné zohľadniť priznaním ďalšej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. p) Tr. zák.

23. Vyššie uvedené pochybenie pri ukladaní trestu preto odvolací súd sám napravil tým, že postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu u obž. D. a sám o jeho treste podľa § 322 ods. 2 Tr. por. rozhodol, keďže mu to stav vykonaného dokazovania umožňoval. Obž. D. navyše oproti pôvodnému výroku o treste priznal aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. p) Tr. zák. a v nadväznosti na to mu pôvodne vymeraný trest znížil o šesť mesiacov. Výsledný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere tri roky a šesť mesiacov za súčasného zrušenia výroku o treste rozsudku Okresného súdu Galanta zo 17. marca 2021, sp. zn. 9T/6/2021, právoplatného 18. mája 2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/36/2021 zo 18. mája 2021, podľa mienky krajského súdu zodpovedá všetkým kritériám predpokladaným zákonom, keď zohľadňuje ako početnosť a závažnosť zbiehajúcej sa trestnej činnosti, formu úmyselného zavinenia, pomer a mieru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, ďalej spôsobený následok v podobe škody na majetku, ktorá dosiaľ poškodenej nahradená nebola, ako aj osobu obžalovaného ako recidivujúceho páchatel'a s obmedzenými možnosťami jeho nápravy kratším trestom odňatia slobody a v neposlednom rade aj jeho správanie po čine, kedy sa naďalej dopúšťal úmyselnej trestnej činnosti.

24. Čo sa týka spôsobu výkonu uloženého trestu odňatia slobody, okresný súd nepochybil, keď obžalovaného s použitím ust. § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním súdených trestných činov bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, dokonca opakovane (napr. v trestných veciach Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/111/2015 a 3T/78/2015).

25. Výrok o treste zákazu činnosti krajský súd prevzal z napadnutého rozsudku ako stavu veci a zákonu zodpovedajúci. Keďže obžalovaný v tomto ohľadne žiadne námietky v odvolaní neuplatnil, nie je potrebné mu dávať žiadne špecifické odpovede. V podrobnostiach preto krajský súd odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktoré považuje nielen za vecne správne, ale aj vyčerpávajúce.

K výroku o treste u obž. B.

26. Obž. B. v odvolaní namietala nesprávne ustálenie poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, ďalej namietala výsledný súhrnný trest ako neprimerane prísny s tým, že by malo u nej byť upustené od uloženia súhrnného trestu a tiež sa domáhala zaradenia do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

27. Skôr ako krajský súd dá odpovede na vznesené námietky, musel preskúmať, či aj obž. B. bol trest uložený v súlade so zákonom. Keďže medzi spáchaním činu a vynesení rozsudku došlo k zmene Tr. zák., bolo nevyhnutné v zmysle ust. § 2 ods. 1 Tr. zák. ustáliť, ktorý zákon je pre obžalovanú najpriaznivejší. Okresný súd správne ustálil a trest jej ukladal podľa Tr. zák. účinného od 6. augusta 2024, keďže tento zákon znížil trestnú sadzbu za súdený zločin podvodu podľa § 221 ods. 3 Tr. zák., teda je pre obžalovanú jednoznačne priaznivejší.

28. Pokiaľ ide o pomer a mieru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, okresný súd u nej správne skonštatoval jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., že sa priznala k spáchaniu všetkých zbiehajúcich sa trestných činov a úprimne ich oľutovala. Rovnako správne u nej skonštatoval jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., že už bola v minulosti odsúdená za trestný čin. Správne neaplikoval ust. § 37 písm. h) Tr. zák., keďže ju odsudzoval za viac trestných činov spáchaných vo viacčinnom súbehu s použitím tzv. asperačnej zásady podľa ust. § 41 ods. 2 Tr. zák.

29. Nedôvodne sa obž. B. v odvolaní domáhala priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák. Aby bolo možné túto poľahčujúcu okolnosť priznať, muselo by k samotnému priznaniu z jej strany pristúpiť aj uvedenie údajov, ktoré umožňujú vytvoriť si komplexnejší obraz o okolnostiach činu, poprípade aktívna účasť obžalovanej na iných dôkazných úkonoch, než je jej výsluch (rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, preverka výpovede na mieste činu). Taká súčinnosť musí byť poskytnutá orgánom prípravného konania, nakoľko už tie musia objasniť čin (a to aj procesným dokazovaním, vedeným v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por., nie len „operatívne“) do tej miery, aby mohla byť podaná obžaloba. Tejto problematike sa bližšie venovalo Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016, na zjednotenie v otázke možnosti/nemožnosti priznania poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. n) a § 36 písm. l) Tr. zák. v prípade prijatia vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b) alebo písm. c) Tr. por., ktoré stanovisko je publikované pod poradovým číslom 44. v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 5/2017. Bez potreby opakovania záverov tohto stanoviska naň krajský súd v podrobnostiach odkazuje, keďže je verejne prístupné na webovom sídle Najvyššieho súdu SR.

Vychádzajúc z obsahu spisového materiálu a z predmetného stanoviska krajský súd konštatuje, že obž. B. sa síce v prípravnom konaní v procesnom postavení obvinenej priznala k súdnej trestnej činnosti, avšak bližšie sa k veci odmietla vyjadriť. Ani z pohľadu krajského súdu sa tak žiadne napomáhanie, ktoré by zahŕňalo aktívnu spoluprácu pri objasňovaní trestnej činnosti z jej strany nekonalo, teda okresný súd nepochybil, keď obžalovanej túto poľahčujúcu okolnosť nepriznal.

30. Pokiaľ sa obž. B. domáhala priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. p) Tr. zák., v tomto smere bolo jej odvolanie dôvodné. Z rovnakých dôvodov ako u obž. D. je potrebné aj u obž. B. konštatovať, že táto trestná vec nebola skutkovo a ani právne zložitá, zvlášť ak obž. B. na hlavnom pojednávaní konanom 12. februára 2020 vyhlásila vinu, ktoré vyhlásenie okresný súd prijal. Napriek tomu súdne konanie trvalo ku dňu konania verejného zasadnutia odvolacieho súdu viac ako šesť rokov bez toho, aby na tom mala obž. B. či jej obhajkyňa akýkoľvek významný podiel viny. Podľa mienky krajského súdu bolo potrebné uvedené zohľadniť priznaním ďalšej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. p) Tr. zák.

31. Rovnako správne okresný súd ustálil, že obž. B. je potrebné ukladať trest ako súhrnný podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., keďže aktuálne súdený zločin podvodu spáchala skôr, ako bola rozsudkom Okresného súdu Galanta z 3. februára 2021, sp. zn. 2T/90/2020, právoplatným 6. apríla 2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 6. apríla 2021, sp. zn. 3To/26/2021, odsúdená za dva iné skutky. Správne preto okresný súd pri ukladaní súhrnného trestu postupom podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. tento výrok o treste zrušil. Okresný súd však pochybil, keď jednak vo výroku nešpecifikoval, že ním zrušený výrok o treste sa týkal odsúdenia za dva skutky pod bodmi 2/ a 3/ výroku o vine a že tento výrok o treste bol neskôr revidovaný rozsudkom Okresného súdu Galanta z 5. septembra 2024, sp. zn. 2T/90/2020, právoplatný 9. septembra 2024. A pochybil aj v tom, že v rámci ukladania súhrnného nezrušil postupom podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. aj výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Galanta z 22. apríla 2020, sp. zn. 0T/89/2020, právoplatný 22. apríla 2020. Tieto pochybenia krajský súd v rámci odvolacieho konania pri ukladaní nového súhrnného trestu obžalovanej sám napravil.

32. Správne okresný súd ustálil, že zo všetkých zbiehajúcich sa trestných činov je najprísnejšie trestný zločin podvodu podľa § 221 ods. 3 Tr. zák., za ktorý Tr. zák. v osobitnej časti ustanovuje trestnú sadzbu trestu odňatia slobody od dvoch do ôsmich rokov, pričom správne okresný súd hornú hranicu za použitia tzv. asperačnej zásady zvýšil o jednu tretinu, t. j. na desať rokov a osem mesiacov.

33. Pokiaľ ide o druh trestu, správne okresný súd ukladal nepodmienečný trest odňatia slobody, keďže ukladaný súhrnný trest nesmel byť miernejší ako skorší nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere osemnásť mesiacov uložený obž. B. vo veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/90/2020. Okresným súdom vymeraný trojročný nepodmienečný trest bol vymeraný v rámci modifikovanej trestnej sadzby, teda ide o trest zákonný. Avšak z hľadiska jeho prísnosti dospel krajský súd k záveru, že uložený trest nedostatočne zohľadňuje dĺžku konania v tejto trestnej veci, preto rovnako ako u obž. D. pristúpil po zohľadnení ďalšej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. p) Tr. zák. k jeho zníženiu o šesť mesiacov. Výsledný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere dva roky a šesť mesiacov ukladaný za súčasného zrušenia výroku o treste (za skutky 2/ a 3/ výroku o vine rozsudku Okresného súdu Galanta z 3. februára 2021, sp. zn. 2T/90/2020, právoplatného 6. apríla 2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 6. apríla 2021, sp. zn. 3To/26/2021, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Galanta z 5. septembra 2024, sp. zn. 2T/90/2020, právoplatný 9. septembra 2024, ako aj výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Galanta z 22. apríla 2020, sp. zn. 0T/89/2020, právoplatný 22. apríla 2020) podľa mienky krajského súdu zodpovedá všetkým kritériám predpokladaným zákonom, keď zohľadňuje ako početnosť a závažnosť zbiehajúcej sa trestnej činnosti, formu úmyselného zavinenia, tak aj pomer a mieru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, ďalej spôsobený následok v podobe škody na majetku, ktorá dosiaľ poškodenej nahradená nebola, ako aj osobu obžalovanej ako recidivujúcej páchatelky s obmedzenými možnosťami jej nápravy kratším trestom odňatia slobody.

34. Obž. B. bol uložený nižší trest oproti obž. D. napriek tomu, že ako spolupáchatelia participovali na čine pod bodom 1/ skutkovej vety výroku o vine rovnakou mierou, lebo vo výsledku bol u nej rozsah zbiehajúcej sa trestnej činnosti nižší než u obž. D. a tiež preto, že sa po čine už ďalšej trestnej činnosti už nedopúšťala.

35. Pokiaľ sa obž. B. domáhala upustenia od uloženia súhrnného trestu, takýto postup u nej neprichádzal do úvahy. Upustenie od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák. je možné len vtedy, keď sú súčasne splnené formálne podmienky na uloženie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. a zároveň je trest uložený skorším rozsudkom možné považovať za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a. Za dostatočný podľa § 44 Tr. zák. pritom nemožno považovať trest uložený skorším rozsudkom, ktorý trest by súd, pokiaľ ide o druh a výmeru, nemohol uložiť za situácie, keby rozhodoval

o všetkých zbíhajúcich sa trestných činoch v spoločnom konaní (bližšie pozri R 11/1972). V tomto prípade by pri posudzovaní celej zbíhajúcej sa trestnej činnosti v jednom konaní neprichádzalo do úvahy uloženie trestu odňatia slobody pod zákonom upravenú dolnú hranicu trestu odňatia slobody dvoch rokov. Práve z tohto dôvodu nemohol byť trest uložený skorším rozsudkom vo výmere osemnásť mesiacov považovaný za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovanej. Nehovoriac o tom, že aktuálne súdený zločin podvodu je zo všetkých zbíhajúcich sa trestných činov typovo najzávažnejší a najprísnejšie trestný, preto bolo nevyhnutné zaň obžalovanú potrestať.

36. Pokiaľ obž. B. v odvolaní opakovane poukazovala na dopady dlhšieho pobytu za mrežami na jej rodinu, k tomu krajský súd uvádza, že rodinu mala už v čase, kedy sa úmyselnej trestnej činnosti dopúšťala, pričom na negatívne dopady spojené s jej odhalením a potrestaním mala myslieť primárne v čase, kedy sa trestnej činnosti dopúšťala.

K zmene spôsobu výkonu trestu u obž. B.

37. Krajský súd zistil, že obž. B. je nepretržite vo výkone trestu odňatia slobody už od mája 2020, kde postupne vykonáva uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody. Tiež zistil, že v januári 2025 bola preradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, kde je už dlhší čas a je odtiaľ hodnotená pozitívne. Za daného stavu veci sa odvolací súd stotožnil s jej odvolacími námietkami, že jej náprava bude v tomto type ústavu lepšie zaručená, preto ju postupom podľa § 48 ods. 5 Tr. zák., reflektujúc ňou učené vyhlásenie o vine a kritický postoj k trestnej činnosti, zaradil na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Ide pritom o ďalší významný benefit, keďže ako recidivujúca páchatelka úmyselnej trestnej činnosti bola okresným súdom inak správne podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradená do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, kde by ju čakal prísnejší režim výkonu trestu.

K výroku o ochrannom liečení u obž. B.

38. Výrok napadnutého rozsudku, ktorým okresný súd obž. B. uložil podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zák. ochranné protitoxikomanické liečenie zodpovedá stavu veci a zákonu. Potreba uloženia tohto ochranného opatrenia vyplynula z vykonaného znaleckého dokazovania a faktu, že sa súdnej trestnej činnosti dopustila v dôsledku závislosti od drog, ktorý fakt ani samotná obžalovaná nespochybňovala. Poukazovala na to aj vo svojom písomnom vyjadrení adresovanom krajskému súdu. Obž. B. si v odvolaní nesprávne zamieňa vynútenú abstinenciu od drog v podmienkach výkonu trestu s absolvovaním ochranného liečenia. Je treba zdôrazniť, že vynútená abstinencia nie je adekvátnou náhradou ochranného protitoxikomanického liečenia. Súdy už skôr judikovali, že abstinencia vynútená výkonom trestu odňatia slobody sama osebe neznamená vytvorenie dostatočných psychických predpokladov na trvalú zdržanlivosť od požívania drog. Takýto výsledok je možné dosiahnuť len liečbou, ktorej významnou (nie jedinou) súčasťou je aj pôsobenie na psychické vlastnosti liečenej osoby a vytváranie trvalého odporu k užívaniu drog. V tomto smere preto odvolanie obž. B. vyhodnotil krajský súd ako nedôvodné.

39. Okresný súd však pochybil, keď zvolil ambulantnú formu ochranného liečenia. Správne mal zvoliť ústavnú formu, čo explicitne vyplýva z ust. § 74 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorého ak súd ukladá ochranné liečenie podľa § 73 ods. 2 písm. c) popri treste odňatia slobody, ktorého výkon podmienečne neodkladá, uloží ho ústavnou formou. Ide o zákonný imperatív, preto nebolo relevantné, aké bolo odporúčanie znalca. Toto pochybenie okresného súdu ale nebolo možné v tomto odvolacom konaní napraviť, nakoľko odvolanie bolo podané obž. B., ergo len v jej prospech. Akákoľvek zmena napadnutého výroku v jej neprospech tak neprichádzala do úvahy (§ 322 ods. 3 Tr. por.). Inak vyjadrené, krajský súd musel dôsledne rešpektovať zásadu odvolacieho konania ohľadom zákazu zmeny k horšiemu (zásadu prohibito reformatio in peius), ktorá predstavuje jednu z esenciálnych zložiek práva na spravodlivý súdny proces a je budovaná na princípe, že postavenie obžalovanej sa nemôže zhoršiť tým, že využije svoje právo na podanie opravného prostriedku. Táto zásada teda garantuje možnosť obžalovanej napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa v čo najširšom rozsahu bez obáv z rizika, že si tým zhorší svoju situáciu. K ostatným výrokom

40. Výroky o ochrannom dohľade a o náhrade škody napadnutého rozsudku krajský súd u žiadneho z obžalovaných nepreskúmal, nakoľko tieto neboli z ich strany napadnuté odvolaniami.

Záver

41. Na základe prezentovaných úvah krajský súd vyhodnotil obe odvolania obžalovaných ako dôvodné, preto postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu u oboch obžalovaných a keďže to procesná situácia dovoľovala, tak sám postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol spôsobom uvedeným v enunciiate. Takto uložené tresty u oboch obžalovaných považoval krajský súd za zákonné, primerané a spravodlivé, ktoré nielen

naplnia funkciu individuálnej a generálnej prevencie, ale súčasne vyjadrujú aj morálne odsúdenie ich činov spoločnosťou.

42. Tento rozsudok bol prijatý senátom jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.